

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · cinquè període · sèrie P · número 113

Ple del Parlament

Sessió 53, divendres 9 de juny de 2023

Vicepresidència primera en funcions de presidenta,

H. Sra. Alba Vergés i Bosch

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

TAULA DE CONTINGUT

Composició de la Mesa del Parlament

398-00001/13

3

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 53

La sessió s'obre a les dotze del migdia i dos minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona, el secretari tercer i el secretari quart. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Composició de la Mesa del Parlament (tram. 398-00001/13). Elecció del president o presidenta.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Diputats, diputades, bon dia a totes i tots. En primer lloc, dono la benvinguda a totes les autoritats avui presents a la sessió.

I, abans de començar amb l'ordre del dia, permeteu-me que doni la benvinguda als nous diputats que s'incorporen avui: la diputada Neus Ramonet i Sucarrat i el diputat Toni Castellà i Clavé. *(Aplaudiments.)*

Els informo que per a aquesta sessió plenària una diputada ha delegat el seu vot.

Composició de la Mesa del Parlament

398-00001/13

L'únic punt de l'ordre del dia és la composició de la Mesa del Parlament.

A continuació, tal com estableix l'article 46 del Reglament, procedirem a l'elecció del president o presidenta.

Per procedir a l'elecció, d'acord amb l'article 43 del Reglament, aquesta votació es farà mitjançant paperetes que s'hauran de disposar a l'urna preparada per a aquesta finalitat. Segons l'article 44.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, cada diputat o diputada ha d'escriure un nom, un únic nom, a la papereta, i sortirà elegit aquell o aquella que obtingui la majoria absoluta. Es consideraran nul·les les paperetes il·legibles i les que continguin un nombre de noms superior al requerit o noms relatius a persones que no són membres del Parlament de Catalunya. Les paperetes sense cap indicació escrita es consideraran vots en blanc.

Recordo a la cambra, també, que els membres del Govern que són diputats i els membres de la Mesa del Parlament votaran al final.

(La vicepresidenta primera en funcions de presidenta treu una bola amb el número del diputat o la diputada pel qual ha de començar la votació nominal.) Amb el número 85, començarem la crida dels diputats i diputades a partir de la diputada Irene Negre i Estorach.

(D'acord amb l'article 101.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Govern i els membres de la Mesa són cridats al final.)

Un cop acabada la votació, procedirem ara a fer l'escrutini per saber qui ha estat elegit president o presidenta.

(Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

Molt bé. Diputats, diputades, el resultat final de la votació ha estat el següent: Anna Erra i Solà, 64 vots; Assumpta Escarp Gibert, 33; Joan Carles Gallego, 8 vots; María Elisa García Fuster, 10 vots; Matías Alonso, 5 vots; Lorena Roldán, 3 vots, i 10 vots en blanc.

Vist el resultat de la votació, i atès que no s'ha assolit la majoria absoluta, d'acord amb l'article 44 del Reglament, s'ha de repetir l'elecció entre els dos diputats o diputades que s'hagin apropiat més a la majoria, i surt elegit qui obté més nombre de vots.

En aquest cas, doncs, serien les dues possibilitats de nom a posar Anna Erra i Solà i Assumpta Escarp i Gibert.

Procedirem ara a una segona votació.

Prego al secretari tercer, el senyor Carles Riera Albert, que iniciï de nou la crida de diputats i diputades a partir del mateix número, del número 85, i de la diputada que hem començat anteriorment, que era la diputada Irene Negre.

(D'acord amb l'article 101.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Govern i els membres de la Mesa són cridats al final. Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

El resultat final de la votació ha estat el següent: 25 vots en blanc; Assumpta Escarp Gibert, 44; Anna Erra i Solà, 64.

Ha estat elegida presidenta del Parlament per 64 vots a favor la senyora Anna Erra i Solà.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

Li prego que ocupi el seu lloc a la Mesa en senyal d'acceptació del càrrec.

(La presidenta del Parlament ocupa el seu lloc. Pausa. Aplaudiments.)

La presidenta del Parlament (Anna Erra i Solà)

Gràcies, vicepresidenta. Molt honorables presidents Artur Mas i Carles Puigdemont –que em consta que segueix el Ple de forma telemàtica–, molt honorables presidents del Parlament Joan Rigol, Carme Forcadell, Roger Torrent i Laura Borràs, molt honorable president de la Generalitat, il·lustres diputats, honorables membres del Govern, autoritats, treballadors del Parlament de Catalunya, famílies, senyors i senyores, m'agradaria començar aquest discurs agraint-los la confiança que han dipositat en mi per presidir aquesta cambra. Rebo aquest encàrrec com un honor i amb un enorme sentit de la responsabilitat. Crec profundament en les nostres institucions nacionals i per això és un orgull ser presidenta del Parlament de Catalunya. Creguin que treballaré incansablement per estar sempre a l'alçada de les expectatives que han dipositat avui en la meua persona. Moltes gràcies.

Vull, tanmateix, afirmar que rebo aquest encàrrec en unes circumstàncies polítiques determinades gens habituals. En una democràcia plena, aquest Parlament no hauria sofert les interferències antidemocràtiques com les que ha patit. La darrera d'aquestes interferències ha estat la destitució de la presidenta Laura Borràs i retirar-li l'escó que els ciutadans li van atorgar. És per això que la meua presidència parteix d'una anomalia democràtica que entre tots ens hem de conjurar a revertir.

En primer lloc, anunciant que, en el cas que la decisió de la justícia restituís tots els drets polítics a la presidenta Borràs, seria ella qui ocuparia el càrrec. En segon lloc, convidant tots els grups parlamentaris a revertir aquelles normes que encara són vigents en aquesta casa i que es contradiuen clarament amb els dictàmens del Comitè dels Drets Humans de les Nacions Unides. Si volem ser exigents amb el respecte dels drets continguts al pacte internacional dels drets civils i polítics, hem de començar per nosaltres mateixos.

Lamentablement, com deia, el nostre Parlament, com les altres institucions catalanes, fa massa temps que no viu en una situació de plena normalitat democràtica. Els darrers anys, aquesta casa ha estat, com correspon al seu rol central de la política catalana, escenari d'algunes situacions complicades i no desitjades que tots sabem i recordem. Aquesta institució ha estat objecte d'atacs il·legítims i d'ingerències inacceptables en un context polític molt difícil. Sens dubte, el context més difícil des de la restauració d'aquesta cambra.

Aquesta hostilitat manifesta contra aquest Parlament ha comportat conseqüències personals molt greus per a les persones que han avantposat la defensa de la llibertat i la democràcia per davant de qualsevol altra consideració, també personal i familiar.

En aquest sentit, vull agrair públicament la seva presència aquí i retre un homenatge a la presidenta Carme Forcadell, que va patir presó injustament per defensar la sobirania d'aquest Parlament. (*Aplaudiments forts i perllongats.*)

A Catalunya hi ha un conflicte polític. I el primer pas per resoldre aquesta situació és reconèixer que hi ha un conflicte que només es pot resoldre mitjançant la política i el respecte a les institucions democràtiques. Hem de deixar enrere la judicialització; s'ha de poder fer política i defensar totes les idees i tots els projectes sense tenir al damunt l'amenaça de la judicialització, de la inhabilitació i de la repressió.

Hem d'avançar políticament des d'aquesta cambra i també col·lectivament com a país. És fonamental fer política per resoldre aquest conflicte sobre la base del respecte del dret d'autodeterminació, com va ser l'U d'Octubre. És la nostra responsabilitat. El Parlament de Catalunya és el lloc idoni per parlar entre tots, per buscar acords, per assolir una entesa que ens permeti superar la situació actual i avançar.

Hem de normalitzar el país políticament i erradicar definitivament les injustícies que hem patit. No és just ni normal que hi hagi avui, mentre parlem, dirigents polítics de formacions amb representació en aquesta cambra que no puguin tornar a casa seva per evitar que els seus drets polítics siguin vulnerats. No és just ni normal que el diputat Lluís Puig exerceixi el seu mandat democràtic amb l'amenaça permanent de no saber si el seu vot serà comptat o no.

El Parlament de Catalunya és una cambra legislativa on, per definició, els drets polítics han de ser sagrats i defensats. En aquest context, no és una frase retòrica afirmar que seré una presidenta que defensaré la sobirania del Parlament de Catalunya per damunt de tot. Defensaré el dret a debatre, a parlar i a votar sobre tot allò que acordin els grups parlamentaris. Defensaré els drets de tots i cadascun dels diputats i diputades; és a dir, de vostès. Defensaré aquesta institució davant de qualsevol ingerència externa, perquè la sobirania de la cambra correspon a vostès. Em correspon a mi i a la Mesa del Parlament, però també a vostès, la defensa de la dignitat i la independència d'aquest Parlament.

La presidència de Laura Borràs va obrir camins que em comprometo a mantenir: en primer lloc, la màxima exigència democràtica a la institució i la defensa dels drets polítics de tots els diputats i diputades, perquè és a través d'ells que es respecten o no els drets polítics dels catalans; en segon lloc, la modernització i la transparència de la institució –aquest és un camí que no té marxa enrere–, i en tercer lloc, combatre les actituds antidemocràtiques que qüestionin o trepitgin els drets fonamentals i la llibertat d'expressió: el feixisme, la xenofòbia, l'antisemitisme, el negacionisme no poden tenir espai en aquest Parlament. Aquesta línia d'actuació és el compromís que avui assumeixo com a presidenta d'aquesta cambra.

Vull demanar també a tots els grups parlamentaris i a tots els diputats i diputades que siguin sempre conscients de la rellevància institucional d'aquesta casa i que siguin lleials a aquesta institució. El Parlament de Catalunya és, per definició, el lloc on expressar les discrepàncies polítiques i ideològiques, si convé, de manera viva i apassionada. La nostra societat és plural i diversa i tots els seus matisos i diferències tenen i han de tenir expressió dins d'aquests murs. No s'entendria que fos d'una altra manera. Miquel Coll i Alentorn, en el seu discurs inaugural com a president d'aquesta cambra, l'any 1984, demanava tolerància i mutu respecte entre els diputats i diputades –és exactament això.

Ara bé, de la mateixa manera que tots sabem que el Parlament de Catalunya és un lloc natural per a fer política, també voldria que tots tinguem clar que no ha de ser el lloc per fer-hi partidisme. Són dues coses ben diferents, i els ciutadans de Catalunya, a qui ens devem, saben destriar bé la diferència.

Espero que aquesta crida que els faig avui els faci reflexionar i que siguem capaçs tots plegats de treballar sempre amb la màxima exigència per fer-nos dignes de les expectatives que els ciutadans i ciutadanes dipositen en nosaltres cada cop que posen una papereta dins d'una urna per escollir els seus representants. Tinguem-ho

sempre present quan parlem al Ple o debatem en comissió. Hem de ser exemples actius de la millor manera de fer política.

Els anuncio, en aquest sentit, que el meu compromís és el d'exercir una presidència plena i amb totes les seves atribucions, amb rigor i amb transparència, al servei de tots i cadascun dels diputats i diputades i dels seus grups parlamentaris. Trobaran en mi sempre una porta oberta i la mà estesa. Crec en el diàleg i l'entesa com a valors suprems de l'acció política. És així com entenc el servei als ciutadans i és així com he exercit sempre els càrrecs pels quals he estat elegida, i molt principalment –i permetin-me la referència– durant els anys en els quals he tingut l'honor de ser alcaldessa de Vic.

Precisament perquè soc d'una comarca com Osona vull remarcar també que el Parlament de Catalunya és situat a la capital del país, com no pot ser d'altra manera, però no podem perdre mai de vista la totalitat del nostre país i de la nostra gent. En aquest sentit, vull estendre la crida a la col·laboració a totes les institucions del nostre país, des del Govern de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona fins a l'ajuntament del municipi més petit. La fortalesa del nostre país és precisament aquesta diversitat. Els anuncio, per tant, que no només aquest Parlament tindrà les portes obertes a tothom, sinó que tinc la intenció de recórrer el país i escoltar i parlar amb la seva gent per conèixer de primera mà les seves necessitats i els seus anhels.

El Parlament de Catalunya és la cambra de tots: és la cambra de tots els catalans i catalanes i ha de ser a tot arreu. En aquesta línia, també m'agradaria que aquesta casa fos un exemple i un model amb relació a l'ús i normalització de la llengua catalana. Com sap tothom, la llengua catalana continua sent la llengua minoritzada en el seu domini lingüístic, encara que hi sigui oficial des de fa dècades. La protecció institucional i legal de la llengua per si mateixa no la salvaran. La llengua catalana només assolirà una situació de normalitat si els catalans hi parlem, hi escrivim, hi llegim i hi debatem, com és el cas del Parlament de Catalunya.

Per aquesta raó, i atesa la projecció i la transcendència públiques inherents a aquesta cambra, vull demanar als diputats i diputades que el nostre Parlament sigui un exemple de normalitat de la nostra llengua, sense perjudici, naturalment, de les altres llengües oficials de Catalunya.

La setmana vinent presidiré el primer Ple del meu mandat. Serà un ple monogràfic sobre educació, precisament un tema que he dut personalment en aquest Parlament i que m'apassiona. L'educació i l'ensenyament són la base de la nostra societat i del seu futur: no hi ha esperança ni progrés sense una bona educació i una bona formació dels nostres nens i nenes. És per això que no puc estar més feliç que el meu primer Ple com a presidenta sigui un ple sobre educació.

Aquest Ple serà un exemple que il·lustra perfectament que la nostra feina millora la vida de les persones en tots els àmbits. Treballar pel benestar de les persones ha de ser la nostra prioritat.

Espero i confio que aquest serà un ple fructífer i que sigui una d'aquelles sessions de les quals ens puguem sentir orgullosos de la nostra feina com a diputats i diputades i tornar a casa amb la sensació que, un cop més, hem servit bé els catalans i les catalanes.

Acabo. El desembre del 1932, amb motiu de la inauguració del Parlament de Catalunya, el president Francesc Macià expressava el seu desig que la cambra edificada sobre la fortalesa de la Ciutadella servís per celebrar-hi de nou corts nostres que hi dictaran lleis nostres en llengua nostra. Més de noranta anys després, aquesta crida continua tenint tota la seva validesa i per això demano als diputats i diputades que ens en fem dignes.

Moltes gràcies. I visca Catalunya lliure.

(Aplaudiments forts i perllongats. Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.)

Diputat, no és d'estranyar que sigui vostè el primer que em demani la paraula...
(Rialles i aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

Carlos Carrizosa Torres

Sí, señora presidenta; le pido la palabra porque, contra todo pronóstico, usted no ha hecho un discurso de cortesía, sino absolutamente partidista, y le quiero pedir que abra turno a los grupos parlamentarios para que, para dar pluralidad política a esta cámara de verdad, podamos manifestar también el sentir de todos los grupos parlamentarios.

La presidenta del Parlament

Moltes gràcies, diputat, per la seva aportació, però avui és una sessió, un acte solemne i, tal com es va acordar amb la Junta de Portaveus, no estava prevista cap intervenció de grup parlamentari. Vol dir que queda rebutjada la seva demanda.

I, acabades, doncs, les intervencions, passarem ara a escoltar l'himne de Catalunya.

(La cambra, dempeus, canta Els segadors. Crits de: «Visca Catalunya lliure!» Aplaudiments forts i perllongats.)

Diputats i diputades, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia.